

In uw handen. Heer, beveel ik mijn geest. (300 d. afl.)

†

TER ZALIGER GEDACHTENIS

van

POLYDORE VAN CAUWENBERGE

weduwnaar van

ANNA VAN ELSUWÉ

Ere-Schoolhoofd, Lid van de Kerkfabriekraad,
Voorzitter van de Bond der kroostrijke gezinnen,
Erelid van de Bond van het H. Hart en lid van al de
godvruchtige genootschappen van Nederbrakel.

Geboren te St. Jans-Hemelveerdegem, de 15 Mei 1876,
en stichtend overleden te Zottegem, de 8 Nov. 1948,
gesterkt door al de genademiddelen van onze Moeder
de H. Kerk.

O Heer. Gij brengt ons harde slagen toe; wij kunnen nog maar moeilijk spreken over het te plotseling en al te vroegtijdig overlijden van moeder zonder dat er tranen komen in onze ogen... en reeds eist Gij van ons het offer van onze teerbemide vader!... En toch zeggen wij, weliswaar met betraande ogen: "Heer, onze onderwerping is volkomen, Uw heilige Wil geschiede!"

De duurzame overledene is door het leven gegaan nederig en stil, geëerd en bemind door vrouw en kinderen, door al zijn evenmensen, omdat hij voor allen rechtvaardig wist te zijn en goed. Hem mogen wij met de H. Schrift zalig prijzen als "de man die onbevlekt werd bevonden, die het goud niet najoeg en zijn hoop niet stelde op geld en schatten..." (Sap. 31,8) Daarom ook werd hij door de Heer gezegend in zijn talrijk kroost en in zijn tijdelijke zaken.

Zijn kinderen heeft hij de weg geleerd naar de kerk, omdat hij zelf de luister van Gods huis heeft bemind en zijn grote bekommernis is het steeds geweest hen braaf te houden en hen te leren gelukkig te zijn in de levensomstandigheden die God hen heeft voorbeschikt.

Zo deed hij ook, alsof het zijn eigen kinderen gold, met de kinderen die hem in het onderwijs waren toevertrouwd. Veertig jaren heeft hij zich tenvolle als onderwijzer aan de kristelijke opvoeding van de kinderen en de jeugd toegewijd: een moeilijke taak die hij steeds gewetensvol heeft volbracht. "Zij die er vele tot gerechtigheid opleiden, zullen schitteren als sterren in alle eeuwigheid..." (Dan. 12, 3)

De ziekte is gekomen en heeft al spoedig zijn kloek gestel ondermijnd. Als een man die zijn taak als volbracht beschouwde, heeft hij de snel naderende dood in de ogen gekeken. Geen vrees, geen gejaagdheid, maar kalmte, vastheid en beslistheid in het offeren van zijn leven. God laat zo heel dikwijls in het stervensuur zijn licht schijnen over mensen die heel hun wezen steeds naar Hem gekeerd hielden. Terwijl al zijn kinderen rondom zijn sterfbed stonden en nadat hij allen afzonderlijk had gezegend met een kruiske en hun moed had ingesproken stierf hij kalm en gerust: zijn levensoffer was volbracht.

Duurbare kinderen, ik dank U. Vaartwel in eensgezindheid. Bidt nog veel voor Moeder en Vader.

Jezus, Maria, Jozef!

7 jaar afl.

De familiën VAN CAUWENBERGE,
VAN DE WALLE en VAN ELSUWÉ
bedanken om de blijken van christelijke
deelneming.

Druk. De Ruyver-De Ruyver. Nederbrakel